

תת"ע 3562/09/13 - מדינת ישראל נגד אייל יוסף אייל יוסף

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 3562-09-13 מדינת ישראל נ' אייל יוסף
תיק חיצוני: 52110377984

בפני	כב' השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	אייל יוסף אייל יוסף
נאשמים	

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

להלן נימוקי הכרעת הדין:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום (דו"ח) המייחס לו עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור

וזאת בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.

על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 30.12.2012 בשעה 20:48 בצומת הרחובות אחד העם ירושלים ראשון לציון, נהג הנאשם ברכב מס' 84-801-26 ולא ציית לאור אדום ברמזור בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה והמשיך בנסיעה בניגוד לאור האדום.

הכפירה:

הנאשם כפר בביצוע העבירה וטען, כי האור בכיוון נסיעתו היה ירוק מהבהב, ואחריו נסע רכב נוסף.

פרשת תביעה:

מטעם המאשימה העיד רס"ל כהן תומס, השוטר שערך את הדו"ח ת/1, דוח פעולה ת/2.

עד התביעה העיד, כי הבחין ברכב הנאשם חולף על פניו ועובר את הצומת באור אדום כאשר בכיוון נסיעתו מצפון לדרום, דולק אור אדום, והוסיף כי הרכב בו נהג הנאשם נכנס אל תוך הצומת כאשר הרמזור אדום.

העד מציין, כי כאשר הנאשם חצה את הצומת הרמזור לכיוון נסיעת העד דלק אור ירוק, וכי ע"פ הדוח הרמזורים היו תקינים והרמזור האדום פעל.

עוד מוסיף העד כי היה לו קשר עין רצוף עם רכבו של הנאשם עד שנעצר אולם אינו יכול לציין באיזה מרחק ממקום העבירה נעצר הנאשם.

במענה לטענה כי הנאשם אמר שעבר בירוק מהבהב והיה רכב נוסף אחריו, אם היו רכבים נוספים היה מתייחס.

בחקירתו הנגדית העד חזר על כך שהנאשם עבר את קו העצירה ונכנס לצומת כאשר הרמזור לכיוון הנסיעה היה אדום.

פרשת ההגנה:

הנאשם בחר להעיד ואמר שחצה את הצומת באור ירוק מהבהב, כאשר השוטר עצר אותו במרחק של כ- 2 ק"מ ממקום העבירה.

בחקירתו הנגדית, לא הסביר הנאשם למה התכוון שאמר "לא ראיתי".

הנאשם אישר שלא מסר לשוטר מסמכים, מאחר ולא היו ברשותו הוא ביקש שיביאו לו וכי עבר שני צמתים לא מרומזרים וכיכר בטרם נעצר.

לשאלה מדוע נכנס לרכב והתחיל להניע השיב כי עמד באמצע הכביש.

דין והכרעה:

הלכה פסוקה היא, כי ניתן להרשיע בעבירה נשוא הדיון על סמך עדות יחידה אולם בתנאי שאין בעדות סתירות או תמיהות או השגות, ואין בעדות הנאשם כדי לעורר כל ספק בעדות עד התביעה.

במקרה שלפנינו ע"פ דוח הפעולה היו ברכב שוטרת ופקחית אשר בדוח התנועה לא הוזכרו כלל, לא הוגשו דוחות או מזכרים מטעמן ולא הוזמנו להעיד.

בסוגיית עדים שוטרים, רישומם והעלאת דבריהם עלי כתב (ראו רע"פ 5089/12 סצקו נ' מדינת ישראל, [פורסם

בנבו] **מיום 6.6.12**; רע"פ 7826/12 **קובי יוספי נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] **מיום 8.11.12**).

בבית המשפט המחוזי בתל אביב, נדונו מספר מקרים פרטניים, בהם לא היו ראיות נוספות מעבר לגרסת השוטר, **במצב של גרסה מול גרסה**, עת הוכח ששוטר נוסף היה בשטח בעת האירוע, ופרטיו לא נרשמו בדו"ח והלה לא רשם דבר, הדבר עלה כדי פגם מובנה ופגיעה בהגנת הנאשם ובתוך כך יצירת ספק בדבר האשמה המיוחסת.

עפ"ת 34653-04-13 בר נ' **מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] **נקבע ע"י כב' השופט רענן בן-יוסף, כהיא לישראל**:

"הנני סובר שיש חשיבות לעניין גם מבחינה חינוכית. התראותי שוב ושוב שבסיטואציה, בעיקר בסיטואציה של עדות מול עדות כאשר יש עד נוסף שהלה ירשום דו"ח אפילו לא ראה, גם אם לא יצורף כעד תביעה, הינו דבר שחובה לעשות, לא הועילו. צריך איפוא לחנך את השוטרים שינהגו כמצוותו של ביהמ"ש העליון כבר עם קום המדינה.

חוסר ברישום של שוטרים שצריכים לרשום את שהם רואים או שומעים בעניין פעוט של בברירת משפט מביא אותם ללמוד שאין חובה לרשום כל דבר בחקירה או באירוע גם בעניינים חשובים יותר, כבדים יותר והעלמת עין בהתעלמות מהצורך לקיים חקירה ראויה ולהסתפק בראיה מספקת שלעולם איננה מספקת בנסיבות כבמקרה שלנו, עלולה להביא לעיוותי דין שמהם יש להיזהר.

הנה המשטרה היתה ערה לדבר, בטופס שעליו נרשמים הדו"חות ונמסר ביד לעבריין התעבורתי, טופס 4241 יש מקום המיועד לרשום את פרטיהם של העדים, אי רישום העדים יוצר באופן מובנה פגם שיכול להביא לעיוות דין, כאמור.

התעלמות השוטרים מן הרישום של פרטי העדים אינה ראויה ויש לתקנה".

הוסיף כי, ניתן היה לערוך סקיצה של הצומת ביחד עם הנתיבים, מיקום רכב הנאשם לעומת מיקום רכב המשטרה ומיקום הרמזורים, וזאת על מנת לבחון כושרו של העד להבחין ממיקומו בחילופי האורות מירוק לצהוב ואדום.

גרסת עד התביעה, אינה מפורטת מספיק וחסרה פרטים מהותיים ומרכזיים לעניין העבירה הנטענת, כגון מקום הימצאותו של הנאשם יחסית לקו העצירה כאשר דלק אור אדום ברמזור. העד לא פירט היכן בדיוק עמד כאשר הבחין בעבירה, האם היה ראשון ברמזור או שלישי.

מתשובתו של עד התביעה לשאלות בית משפט עולה כי כאשר הנאשם עבר את הצומת היה לעד אור ירוק. ניתן להבין מגרסת העד כי לו ולנאשם לא היה ירוק משותף כך שאם העד עמד ברמזור בצומת והמתין להחלפת האור היה לנאשם אור ירוק כאשר חלף על פניו.

הוסיף כי העד אינו יודע באיזה מרחק ממקום האירוע נעצר הרכב (עמוד 3 לפרוטוקול שורות 19-20) כך שגרסתו

ששמר על קשר עין הינה סתמית.

לגבי תשובת הנאשם לשוטר "לא ראיתי" - שוכנעתי כי זוהי אינה תשובה חד משמעית ואין אפשרות לפרשה כהודאה בעבירה.

נוכח האמור לעיל מצאתי כי עובדות כתב האישום לא הוכחו מעבר לספק סביר, ואני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ד, 05 יוני 2014, בהעדר הצדדים.